

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Sapientia

**Pinamonti, Giovanni Pietro
Segneri, Paolo**

Coloniae, Anno M.D.CCVI.

VD18 12664146

Et hunc jam toties sumus promeriti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50782](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50782)

marginē voraginis illius immensæ? O prodigium, prodigiorum omnium maximum? ita credere, uti creditur, & ita vivere, uti vivitur.

PUNCTUM III.

Infernum commeruisti.

Nisi quia Dominus adjuvit me; paulò minus habitasset in Inferno anima mea. Psalm. 93. 17.

III. **C**ONsidera, à quot annis jam meritis sis sepeliri in hoc clibano ignis infernalis. Quot, quantumque jam illic torquentur ob peccata longè tuis leviora; misericordia igitur Dei fuit, quòd non fueris consumptus. Alioquin enim, si traditus fuisses peccatis tuis, ubi nunc hoc momento dum ista legis, in medio dæmonum, fremens atque ejulans, consumendus esses ab ignibus illis æternis. O! ut malè sit corpori meo (rabiosè tunc exclamaturus esses) cujus momentaneas delicias tormentis nunc tuo sempiternis! O fastus, opes, deliciae! quid profuistis mihi sero? ecce! quàm ob breve somnium veris nunc ignibus ardeo, ardebòque
in

in æternum ! Poteram , pœnitendo
pro peccatis , renunciando familiari-
tati mihi noxiæ , reddendo bona inju-
stè parata , illatam condonando injuri-
am , poteram subtrahere me his sup-
pliciis , hoc autem dum omisi facere,
cùm possem , nunc neque potero in
æternum , tametsi velim . O ! si daretur,
vel unicam horam mediam illius pre-
tiosi temporis , quod vanitatibus , amo-
ribus , immunditiis perdidisti , quantoli-
bet pretio mercari , quàm libenter re-
dimerem centum millibus annorum
doloriferæ hujus æternitatis , neque
tamen id queo . Hujusmodi questus
editurus nunc esses in medio flam-
marum illarum , neque tamen una
quam à Deo exaudiendos . Nun-
quam ampliùs visurus esses pulcher-
rimam faciem Creatoris tui , cujus
amore universus ardet paradisus ; ni-
hil profutura essent universa , cum fuso
sanguine , Christi tormenta . Nunc ve-
rò dum spatium moràmque prolon-
gat temporis , eccur putas id eum age-
re ? cur pergis peccare ? cur gulâ

D

ac

ac ebrietate, lusu, ac lasciviâ dilapidas!
 ut pœnitentiam agas, ideo moram spa-
 ciumque concedit. Quòd si pœnitenti-
 am non egeritis, omnes similiter peribit-
 is, ita Deus ipse minatur per S. Lucam
 c. 13. dilata igitur solùm est sententia,
 non mutata. O pœnitentia! O infer-
 nus!

ORATIO.

Justissime Deus, quâ fieri potest ut æ-
 ternitatem mihi miniteris pœna-
 rum, neque tamen justitiæ tuæ metum
 extorquas à durissimo corde meo? an
 nondum igitur apprehendo, tamen si
 fornacem videam æternùm arsuram,
 Quantus peccati sis hostis, & quàm
 enorme sit delictum, te offendere, Do-
 minum universorum? quâ fieri potuit
 ut tanta insania nidularetur in corde
 meo, ut vivere auderem, vel momento
 duntaxat unico, tibi inimicus? neque
 momento tantùm, sed & mensibus,
 & annis integris perstiti in hoc mise-
 rabili statu, nihil interea memor veter-
 rum mearum deliciarum; & quamvis
 tot peccatorum gravatus pondere,
 somnum

somnum tamen capio quietissimum.
O insaniam omnium, quæ unquam
occupavere hominis animum, insanis-
simam! merebar dudum plecti, senten-
tiâ ad emendationem usque meam
tam diu dilatâ, merebar equidem, fa-
teor, sed tu, clementissime Deus, boni-
tate tua malitiam meam superâsti; agè
igitur, nè dedignare, diutius etiam suf-
ferre me. En vindictum me, & captivum
divinæ misericordiæ tuæ! qui me fu-
gitivum tanto labore quæxivisti, nè
repellas supplicem à pedibus tuis, ah?
nè rejicias animam, tam carô tibi
emptam. Largire fortitudinem, ut fu-
giam peccatum, quod ducit ad dam-
nationem; da gratiam, ut timeam in-
fernum, qui separat à te; dele sanguinè
tuo sententiam, quâ toties damnatus
sum ad infernum. Sic ego his omni-
bus liber, velut vivum bonitatis
tuæ trophæum, misericor-
dias tuas in æternum
cantabo, Amen.